

Teismo praktikos rinkinys

GENERALINIO ADVOKATO
ANTHONY MICHAEL COLLINS IŠVADA,
pateikta 2023 m. balandžio 27 d.¹

Byla-C-746/21 P

**Likviduojama bendrovė Altice Group Lux Sàrl, buvusi New Altice Europe BV
prieš**

Europos Komisiją

„Apeliacinis skundas – Konkurencija – Koncentracijų tarp įmonių kontrolė – Reglamentas (EB) Nr. 139/2004 – 4 straipsnio 1 dalis – Pareiga iš anksto pranešti – 7 straipsnio 1 dalis – Pareiga nesiimti veiksmų – 14 straipsnio 2 dalis – Sprendimas skirti baudas už nepranešimą ir koncentracijos vykdymą prieš paskelbiant, kad ji suderinama su vidaus rinka – Proporcingumo principas – Faktinių aplinkybių iškraipymas“

I. Įvadas

1. Šis apeliacinis skundas susijęs su „etapų peršokimu“ (angl. *gun-jumping*) arba su 2004 m. sausio 20 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (toliau – EB susijungimų reglamentas)² nustatytų pareigų pranešti ir nesiimti veiksmų nesilaikymu. Pagal šį reglamentą susijungiančios šalys privalo pranešti Europos Komisijai apie koncentraciją, kuriai taikoma privalomo pranešimo tvarka. Jame taip pat nustatytas draudimas joms vykdyti koncentraciją tol, kol Komisija tam nėra davusi leidimo. Reglamente Nr. 139/2004 Komisijai suteikti įgaliojimai skirti baudas šalims, kurios pažeidžia abu šiuos įpareigojimus. Nagrinėjamas apeliacinis skundas pateiktas dėl pasinaudojimo šiais įgaliojimais.

II. Faktinės aplinkybės, procesas ir šalių reikalavimai

2. 2014 m. gruodžio 9 d. *New Altice Europe BV* (toliau – *Altice*) pasirašė akcijų pirkimo-pardavimo sutartį (toliau – APS³) su *Oi SA* (toliau – pardavėja); pagal ją *Altice* turėjo įgyti išskirtinę *PT Portugal* (toliau – tikslinė įmonė) kontrolę, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 139/2004 3 straipsnio 1 dalies b punktą. Į tą sutartį buvo įtrauktos ribojamosios sąlygos, be kita ko, 6 straipsnio 1 dalies b punktas, skirtas tikslinės įmonės valdymui nuo sutarties

¹ Originalo kalba: anglų.

² OL L 24, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 3 t., p. 40.

³ Ginčijamame sprendime vadinama „sandorio sutartimi“ (apibrėžta šios nutarties 4 punkte).

pasirašymo dienos iki sandorio užbaigimo dienos reglamentuoti: pagal šią nuostatą pardavėja sutiko susilaikyti nuo tam tikrų komercinių veiksmų ir sprendimų be išankstinio *Altice* leidimo (toliau – iki įsigijimo užbaigimo sudaryti susitarimai)⁴.

3. *Altice* susisiekė su Komisija prieš pateikdama pranešimą, o 2015 m. vasario 25 d. ji oficialiai pranešė apie koncentraciją. 2015 m. balandžio 20 d. Komisija paskelbė ją suderinama su vidaus rinka su sąlyga, kad bus prisiimti tam tikri įsipareigojimai.

4. 2018 m. balandžio 24 d. Komisija priėmė Sprendimą C(2018) 2418 *final* byloje M.7993 – *Altice / PT Portugal* (toliau – ginčijamas sprendimas). Ji skyrė *Altice* 62 250 000 EUR baudą už koncentracijos vykdymą dar negavus tam leidimo, taip pažeidžiant Reglamento Nr. 139/2004 7 straipsnio 1 dalį, ir 62 250 000 EUR baudą už koncentracijos vykdymą prieš pranešant apie ją, taip pažeidžiant minėto reglamento 4 straipsnio 1 dalį⁵. Komisija konstatavo, kad pagal iki įsigijimo užbaigimo sudarytus susitarimus *Altice* įgijo galimybę daryti lemiamą įtaką tikslinei įmonei, kad ji faktiškai darė tokią įtaką ir kad dėl to ne kartą keitėsi informacija su tiksline įmone⁶.

5. *Altice* prašė panaikinti ginčijamą sprendimą. 2021 m. rugsėjo 22 d. sprendimu⁷ Bendrasis Teismas, naudodamasis neribota jurisdikcija, sumažino už Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies pažeidimą skirtą baudą iki 56 025 000 EUR. Likusią ieškinio dalį jis atmetė. Skundžiamo sprendimo 1–29 punktuose išsamiai išdėstytos ieškinio pareiškimo aplinkybės.

6. Apeliaciniame skunde *Altice* Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti skundžiamą sprendimą ir ginčijamo sprendimo 1, 2, 3 ir 4 straipsnius arba, nepatenkinus šio reikalavimo, pasinaudoti savo neribota jurisdikcija ir iš esmės sumažinti ginčijamo sprendimo 3 ir 4 straipsniuose su Bendrojo Teismo padarytais pakeitimais paskirtas baudas, arba, nepatenkinus ir šio reikalavimo, grąžinti bylą Bendrajam Teismui,
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas, patirtas šioje instancijoje ir Bendrajame Teisme.

7. Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- atmesti apeliacinį skundą,
- priteisti iš *Altice* bylinėjimosi išlaidas.

8. Taryba, kuri pateikė poziciją tik dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo, Teisingumo Teismo prašo:

- atmesti apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą,
- priteisti iš *Altice* bylinėjimosi šioje instancijoje išlaidas.

⁴ Išsamiau žr. ginčijamo sprendimo 58–66 konstatuojamąsias dalis.

⁵ Ginčijamo sprendimo 1–4 straipsniai.

⁶ Ginčijamo sprendimo 479–491 konstatuojamosios dalys.

⁷ 2021 m. rugsėjo 22 d. Sprendimas *Altice Europe / Komisija* (T-425/18, EU:T:2021:607) (toliau – skundžiamas sprendimas).

III. Apeliacinio skundo pagrindai

9. Šeši apeliacinio skundo pagrindai skirstomi į tris kategorijas. Remiantis pirmuoju ir antruoju pagrindais ginčijamas Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies ir 14 straipsnio 2 dalies a punkto teisėtumas ir taikymas, taip pat jų taikymas šios bylos faktinėms aplinkybėms. Trečiasis, ketvirtasis ir penktasis pagrindai susiję su tuo, ar *Altice* įvykdė koncentraciją. Šeštajame pagrinde ginčijamas Komisijos skirtų baudų dydis.

A. Pirmasis ir antrasis pagrindai: Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies ir 14 straipsnio 2 dalies a punkto teisėtumas ir taikymas

1. Argumentų santrauka

10. Nurodydama apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą *Altice* tvirtina, kad Bendrasis Teismas nepagrįstai atmetė jos pateiktą pagrindą, grindžiamą SESV 277 straipsniu; juo remiantis ginčijamas Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies ir 14 straipsnio 2 dalies a punkto taikymas dėl jų neteisėtumo.

11. *Altice* teigia, kad pagal Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalį ir 14 straipsnio 2 dalies a punktą Komisijai neleidžiama tam pačiam asmeniui antrą kartą skirti baudos už veiksmus, už kuriuos jis jau buvo nubaustas pagal šio reglamento 7 straipsnio 1 dalį ir 14 straipsnio 2 dalies b punktą. Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalis ir 14 straipsnio 2 dalies a punktas yra neproporcingi ir pertekliniai, taigi – neteisėti, nes pagal 7 straipsnio 1 dalį draudžiamas bet koks ankstyvas koncentracijos įvykdymas ir ja siekiama to paties tikslo kaip ir 4 straipsnio 1 dalimi. Ši anomalija atsirado dėl Reglamento Nr. 139/2004 pertvarkos. Anksčiau ši nuostata buvo įtvirtinta Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalyje, joje buvo numatyta pareiga pranešti, o šiuo metu galiojančioje jos redakcijoje įtvirtinta pareiga nesiimti veiksmų.

12. Nurodydama apeliacinio skundo antrąjį pagrindą *Altice* tvirtina, kad net jeigu jos prieštaravimas pagal SESV 277 straipsnį būtų atmetas, Bendrasis Teismas padarė klaidą vertindamas, kad nagrinėjamos bylos aplinkybėmis Komisija galėjo skirti atskiras baudas už Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies ir 7 straipsnio 1 dalies pažeidimus. Ji remiasi tais pačiais argumentais kaip ir nurodydama pirmąjį pagrindą, t. y. kad šiomis nuostatomis siekiama tų pačių tikslų, taigi jomis pažeidžiamas dvigubo baudimo ir įstatymų konkurencijos draudimas. Nepatenkinus šio reikalavimo, jeigu Teisingumo Teismas manytų, kad Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalimi ir 7 straipsnio 1 dalimi siekiama savarankiškų tikslų, pažeidimų sutapties principas trukdo pagal jas skirti dvi atskiras baudas. Šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas taip pat turėjo apsvarstyti baudų proporcingumą.

13. Komisija ir Taryba nesutinka su šiais argumentais.

2. Vertinimas

14. Pagal 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 4064/89 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės⁸ (ankstesnė Reglamento Nr. 139/2004 redakcija) 4 straipsnio 1 dalį buvo reikalaujama apie koncentracijas pranešti ne vėliau kaip per savaitę nuo sutarties sudarymo, viešo

⁸ OL L 395, 1989, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 31.

konkurso paskelbimo arba kontrolinio įmonės akcijų paketo įsigijimo. Šis laikotarpis buvo pradedamas skaičiuoti įvykdžius pirmąjį iš nurodytų veiksmų. Reglamento Nr. 4064/89 7 straipsnio 1 ir 2 dalyse buvo nustatyta, kad koncentracija negali būti vykdoma prieš pranešant apie ją ir tris savaites po pranešimo pateikimo, be to, šio draudimo terminas galėjo būti pratęstas. Reglamento Nr. 4064/89 14 straipsnio 1 dalies a punkte Komisijai buvo suteikti įgaliojimai skirti baudas nuo 1 000 iki 50 000 [Europos piniginis vienetas; ekiu], jeigu šalys nepranešė apie koncentraciją pagal jo 4 straipsnį. Reglamento Nr. 4064/89 14 straipsnio 2 dalies b punkte buvo įtvirtinta, kad Komisija gali skirti 10 % bendrosios koncentracijoje dalyvaujančių įmonių apyvartos neviršijančias baudas už šio reglamento 7 straipsnio 1 arba 2 dalies pažeidimus.

15. Į Reglamentą Nr. 139/2004 buvo įtrauktos pareigos pranešti ir nesiimti veiksmų (arba nevykdyti), kurios nuo ankstesnėje redakcijoje nustatytų pareigų skiriasi šiais esminiais aspektais. Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio „Išankstinis pranešimas apie koncentracijas ir klausimo prieš pranešant apie koncentraciją perdavimas pranešančiųjų šalių prašymu“ 1 dalyje nustatyta, kad pareiga pranešti atsiranda po atitinkamo susitarimo sudarymo (arba viešo konkurso paskelbimo), bet prieš koncentracijai pradedant veikti. Reglamento Nr. 139/2004 7 straipsnis pavadintas „Koncentracijų sustabdymas“: pagal šio straipsnio 1 dalį koncentracija neturi būti vykdoma iki pranešimo apie ją arba iki paskelbimo, kad ji suderinama su vidaus rinka. Reglamento Nr. 139/2004 14 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad už nepranešimą apie koncentraciją arba už jos ankstyvą vykdymą Komisija gali skirti baudas, neviršijančias 10 % bendros apyvartos⁹.

16. Priešingai, nei teigia *Altice*, atitinkamos Reglamento Nr. 139/2004 nuostatos iš esmės panašios į ankstesnės redakcijos nuostatas: jose atskiriama pareiga pranešti ir pareiga nevykdyti koncentracijos ir leidžiama skirti baudas už kiekvienos iš šių pareigų pažeidimą. Mano nuomone, abiejų redakcijų skirtumai neleidžia daryti išvadų dėl Reglamento Nr. 139/2004 aiškinimo, kuriomis būtų galima pagrįsti *Altice* poziciją.

17. Pagal Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalį pareiga pranešti atsiranda: i) po susitarimo sudarymo; ir ii) prieš koncentracijai pradedant veikti. Šioje nuostatoje *per se* nenustatyta pareigos nesiimti veiksmų. Jos pavadinime ir formuluotėje daugiausia dėmesio skiriama pareigai pranešti – procedūriniam reikalavimui, kuris tampa vykdytinas, kai tenkinamos dvi pirma minėtos sąlygos. Pagal Reglamento Nr. 139/2004 14 straipsnio 2 dalies a punktą Komisija gali skirti baudas, jei nustato, kad ši nuostata buvo pažeista, ir šiai jos teisei taikomas trejų metų senaties terminas¹⁰. Komisija turi įvertinti faktines aplinkybes, kad nustatytų, be kita ko, ar koncentracija buvo įvykdyta, kada ir kaip tai buvo padaryta, nes tai yra viena iš sąlygų, lemiančių Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies pažeidimą. Kita sąlyga yra atitinkamo susitarimo sudarymas.

18. Reglamento Nr. 139/2004 7 straipsnio 1 dalyje pagrindinis dėmesys skiriamas pareigai sustabdyti koncentracijų vykdymą. Joje nustatyta, kad šalys negali vykdyti koncentracijų iki pranešimo apie jas arba iki paskelbimo, kad jos suderinamos su vidaus rinka. Pagal Reglamento Nr. 139/2004 14 straipsnio 2 dalies b punktą Komisija gali skirti baudas už šio draudimo pažeidimą ir šiai jos teisei taikomas penkerių metų senaties terminas¹¹. Komisija turi įvertinti faktines aplinkybes, kad įsitikintų, ar koncentracija buvo vykdoma ir kada tai buvo padaryta.

⁹ Reglamente Nr. 139/2004 nustatytos įvairios nukrypti nuo pareigų pranešti ir nesiimti veiksmų leidžiančios nuostatos ir šių pareigų išimtys, kurios nėra svarbios nagrinėjant šį apeliacinį skundą.

¹⁰ 1974 m. lapkričio 26 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2988/74 dėl teisinių procedūrų ir sankcijų, taikomų pagal Europos ekonominės bendrijos taisyklės dėl transporto ir konkurencijos, taikymo terminų (OL L 319, 1974, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 1 t., p. 61) 1 straipsnis.

¹¹ Ten pat.

Vykdyto mastas ir trukmė yra svarbūs veiksniai nustatant baudos, skirtinos už šios pareigos nesilaikymą, dydį¹². Reglamento Nr. 139/2004 7 straipsnio 1 dalies pažeidimo atveju susitarimo sudarymas nebūtinai yra lemiamas, nes tai nėra formalus šios nuostatos reikalavimas¹³.

19. Teisingumo Teismas pažymėjo, kad Reglamento Nr. 139/2004 14 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose numatyta galimybė skirti atskiras baudas, kai Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalis ir 7 straipsnio 1 dalis pažeidžiamos kartu, vykdam koncentraciją iki pranešimo apie ją¹⁴. Jeigu Komisija įtaria, kad šalys: i) laiku nepranešė apie koncentraciją ir ii) vykdė ją dar negavusios leidimo, tikėtina, kad faktinės aplinkybės, kurias ji turi iširti atsižvelgdama į i ir ii punktus, t. y. veiksmų, kurių šalys ėmėsi ir kurie gali būti laikomi vykdymu, pobūdis ir laikas, sutampa¹⁵.

20. Kaip, mano nuomone, teisingai pažymėta skundžiamo sprendimo 56, 57, 60, 63 ir 64 punktuose, remiantis Teisingumo Teismo jurisprudencija, Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalyje ir 7 straipsnio 1 dalyje nustatytos skirtingos pareigos: pirmoji reiškia reikalavimą laiku pranešti, o antroji – draudimą vykdyti per anksti; taigi jų tikslai yra savarankiški¹⁶. Jos susijusios su skirtingu elgesiu, nors tam tikrais atvejais tokio elgesio buvimas gali būti nustatomas remiantis kai kuriomis tomis pačiomis faktinėmis aplinkybėmis.

21. Atsižvelgiant į tai, kad pagal Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį siekiama savarankiškų tikslų, pirmoji nuostata negali būti laikoma pertekline atsižvelgiant į antrąją. Skundžiamo sprendimo 54 ir 55 punktuose remiantis Teisingumo Teismo jurisprudencija¹⁷ pažymėta, kad Reglamento Nr. 139/2004 7 straipsnio 1 dalies pažeidimas savaime nelemia šio reglamento 4 straipsnio 1 dalies pažeidimo. Jeigu pranešimas buvo pateiktas laiku, koncentracijos šalys gali imtis veiksmų šiai koncentracijai vykdyti po pranešimo pateikimo, bet prieš leidimo suteikimą, ir tokiu atveju gali būti aktuali tik Reglamento Nr. 139/2004 7 straipsnio 1 dalis.

22. Susijungimų reguliavimo tikslas – užtikrinti, kad dėl jų neįvyktų ilgalaikių rinkos struktūros pokyčių, dėl kurių sumažėtų konkurencija. Reglamente Nr. 139/2004 nustatyta išimtinės Bendrijos masto koncentracijų kontrolės sistema ir uždraustos koncentracijos, kurios itin riboja veiksmingą konkurenciją. Leidžiant skirti baudas už pareigos pranešti arba pareigos nesiimti veiksmų, arba jų abiejų pažeidimą ir taip skatinant laikytis abiejų šių pareigų, užtikrinama, kad koncentracijos neliktų nepastebėtos, ir išvengiama problemų, kylančių dėl ydingų koncentracijų panaikinimo. Taigi akivaizdu, kaip svarbu laikytis kiekvienos iš šių pareigų, atsižvelgiant į Reglamente Nr. 139/2004 nustatytą privalomo pranešimo ir išankstinio leidimo tvarką¹⁸. *Altice* nepateikė jokių įtikinamų argumentų, galinčių paneigti šį požiūrį. Ši išvada atitinka

¹² Ginčijamo sprendimo 595 konstatuojamoji dalis.

¹³ Tai nereiškia, kad negalima atsižvelgti į susitarimo sąlygas, jeigu jos yra svarbios vertinant, ar koncentracija buvo vykdoma.

¹⁴ 2020 m. kovo 4 d. Sprendimas *Marine Harvest / Komisija* (C-10/18 P, EU:C:2020:149, 106 punktas).

¹⁵ Žr., pavyzdžiui, ginčijamo sprendimo 490 konstatuojamąją dalį; joje Komisija remiasi įrodymais, pateiktais atsižvelgiant į Reglamento Nr. 139/2004 7 straipsnio 1 dalies taikymą, siekdama įvertinti, ar buvo pažeista Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalyje nustatyta pareiga.

¹⁶ 2020 m. kovo 4 d. Sprendimas *Marine Harvest / Komisija* (C-10/18 P, EU:C:2020:149, 103 ir 104 punktai). *Altice* pažymi, kad Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalyje ir 7 straipsnio 1 dalyje įtvirtintomis pareigomis siekiama užtikrinti veiksmingą koncentracijų kontrolę. Taryba tvirtina, kad būtų tiksliau tai apibūdinti kaip pagrindinį Reglamento Nr. 139/2004 tikslą. *Altice* požiūris nepadedą išsamiai įvertinti, ar 4 straipsnio 1 dalyje ir 7 straipsnio 1 dalyje nustatytais įpareigojimais siekiama savarankiškų tikslų.

¹⁷ 2020 m. kovo 4 d. Sprendimas *Marine Harvest / Komisija* (C-10/18 P, EU:C:2020:149, 101, 102 ir 109 punktai).

¹⁸ Žr. Reglamento Nr. 4064/89 21 ir 26 konstatuojamąsias dalis. Taip pat žr. 2018 m. gegužės 31 d. Sprendimą *Ernst & Young* (C-633/16, EU:C:2018:371, 41 ir 42 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija) ir 2020 m. kovo 4 d. Sprendimą *Marine Harvest / Komisija* (C-10/18 P, EU:C:2020:149, 109 punktas).

skundžiamame sprendime išdėstytus motyvus ir yra suderinama su Teisingumo Teismo jurisprudencija, kuria remiamasi šiame sprendime atmetant *Altice* argumentą dėl Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies ir 14 straipsnio 2 dalies a punkto neteisėtumo.

23. Galiausiai nesutinku su *Altice* teiginiu, kad Bendrasis Teismas neatsižvelgė į jos argumentus ir pateiktus įrodymus, susijusius su dvigubo baudimo draudimu ir teisės nuostatų konkurencija arba pažeidimų sutaptimi. *Altice* šiuos argumentus Bendrajam Teismui pateikė tariamai remdamasi prielaida, kad Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalis ir 7 straipsnio 1 dalis „saugo tą patį teisinį interesą“¹⁹. Ši prielaida buvo išnagrinėta skundžiamo sprendimo 56 ir 57 punktuose prieš atmetant šiuos argumentus²⁰.

24. Pridurčiau, kad *Altice* nurodyti pagrindai, kuriuose vartojamos tokios sąvokos, kaip „teisės nuostatų konkurencija“, „akivaizdi pažeidimų sutaptis“, „netikra pažeidimų sutaptis“ ir „principas *lex consumens derogat legi consumptae*“, yra netikslūs²¹. *Altice* tvirtina, kad šios susijusios sąvokos ir iš jų akivaizdžiai išplaukiantis „dvigubo baudimo“ draudimas yra valstybių narių bendrų teisės tradicijų dalis, taigi, tai bendrieji Sąjungos teisės principai. Kaip įrodymą *Altice* Bendrajam Teismui pateikė penkias teises nuomones, jomis siekė parodyti, kaip Belgijos, Ispanijos, Prancūzijos, Italijos ir Portugalijos baudžiamosios teisės sistemose aiškinamos ir taikomos šios sąvokos. Skaitant šias nuomones išryškėja du aspektai. Pirma, šių valstybių narių baudžiamosios teisės sistemose įtvirtintos įvairios taisyklės, taikytinos tais atvejais, kai, pavyzdžiui, dėl „to paties elgesio“ arba „tų pačių faktinių aplinkybių“ pažeidžiamos kelios teisės nuostatos; elgesį sieja „loginis ryšys“ arba „panašus ketinimas“; pažeidimą sudaro elgesys, kurį apima kitas pažeidimas; „bendrieji pažeidimai“ yra „specializuotų pažeidimų“ dalis arba laikomi šalutiniais jų atžvilgiu; „sunkūs pažeidimai“ apima „lengvesnius pažeidimus“. Antra, šioms situacijoms taikytini nacionaliniai įstatymai grindžiami teisingo proceso, teisėtumo, sankcijų proporcingumo ir *ne bis in idem* principais²², kurie visi įtvirtinti Sąjungos teisėje ir yra jų išraiška²³.

25. Šiuo metu beveik visos nuorodos į sąvokas, kuriomis remiasi *Altice*, pateiktos su koncentracijų vykdymu susijusiuose sprendimuose. Tik keliuose Europos Žmogaus Teisių Teismo sprendimuose šios sąvokos paminėtos prabėgomis, darant nuorodas į nacionalinę teisę. Nesant tikslių ir bendrų tų sąvokų apibrėžčių, sutarimo, kad šios sąvokos ir iš jų kylančios pasekmės yra valstybių narių teisės tradicijų dalis, ir požymių, kad jos užpildo nustatytą Sąjungos teisės spragą, nesu įsitikinęs, kad būtų naudinga arba išmintinga taikyti arba patvirtinti šias sąvokas nagrinėjant šią bylą.

26. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui atmesti apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą.

27. Kadangi *Altice* pateikia tuos pačius argumentus dėl apeliacinio skundo antrojo pagrindo, darytina išvada, kad jis turi būti atmestas dėl tų pačių priežasčių.

¹⁹ Skundžiamo sprendimo 51 punktą.

²⁰ Skundžiamo sprendimo 51–67 punktai, juose išnagrinėtas neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas.

²¹ Kaip suprantu, *Altice* neginčija skundžiamo sprendimo 326–330 punktų, kuriuose kalbama apie Vokietijos teisėje įtvirtinto įskaitymo principo (*Anrechnungsprinzip*) taikymą.

²² Teisingumo Teismas nusprendė, kad *ne bis in idem* principas netaikomas, kai institucija skiria sankcijas už Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies ir 7 straipsnio 1 dalies pažeidimus vienu ir tuo pačiu sprendimu, kaip buvo nagrinėjama atveju (2020 m. kovo 4 d. Sprendimas *Marine Harvest / Komisija*, C-10/18 P, EU:C:2020:149, 78 punktą). Paprašyta pakomentuoti šį sprendimą *Altice* informavo Bendrąjį Teismą, kad nebesiremia apeliacinio skundo pagrindu, grindžiamu *ne bis in idem* principu.

²³ Panašiai nurodyta Komisijos žaliojoje knygoje dėl baudžiamųjų sankcijų suderinimo, abipusio pripažinimo ir vykdymo Europos Sąjungoje (COM/2004/0334 *final*), 3.1.1.7 punktą.

28. *Altice* argumentus dėl baudų proporcingumo nagrinėsiu kartu su apeliacinio skundo šeštuoju pagrindu.

B. Trečiasis, ketvirtasis ir penktasis pagrindai: koncentracijos vykdymas

1. Trečiasis pagrindas: vykdymo sąvoka

a) Argumentų santrauka

29. Šis pagrindas susijęs su iki įsigijimo užbaigimo sudarytais susitarimais. Jis sudarytas iš trijų dalių. Pirma, *Altice* teigia, kad skundžiamame sprendime supainiotos Reglamento Nr. 139/2004 3 straipsnio 2 dalyje įtvirtinta koncentracijos sąvoka ir jo 4 straipsnio 1 dalyje bei 7 straipsnio 1 dalyje vartojama veikimo (vykdymo) sąvoka. Ji tvirtina, kad koncentracija galėjo būti vykdoma tik perleidus tikslinės įmonės akcijas *Altice*, o tai įvyko po to, kai Komisija paskelbė, kad koncentracija suderinama su vidaus rinka. Šį faktą taip pat įrodo aplinkybė, kad, jeigu Komisija būtų uždraudusi koncentraciją arba jeigu šalys būtų nusprendusios atsisakyti sandorio, nebūtų reikėję imtis priemonių pagal Reglamento Nr. 139/2004 8 straipsnio 4 dalį, kad būtų atkurta konkurencinė padėtis, buvusi iki APS pasirašymo²⁴. Skundžiamame sprendime iškraipyti su tuo susiję *Altice* argumentai²⁵.

30. Antra, skundžiamame sprendime padaryta klaida – nuspręsta, kad iki įsigijimo užbaigimo sudaryti susitarimai yra dalinis vykdymas, nes Bendrasis Teismas nepaneigė teiginio, kad šie susitarimai nereiškia ilgalaikio kontrolės pokyčio. Jie galiojo mažiau nei penkis mėnesius, o APS nustatė konkrečią jų galiojimo pabaigos datą. Be to, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes nusprendė, kad Sprendimo *Ernst & Young* 49 punkte nurodytos aplinkybės neturi reikšmės.

31. Trečia, *Altice* teigia, kad skundžiamame sprendime klaidingai nuspręsta, jog tam, kad iki įsigijimo užbaigimo sudaryti susitarimai būtų pagalbiniai, kaip tai suprantama pagal Komisijos pranešimą dėl būtinų ir su įmonių koncentracija tiesiogiai susijusių apribojimų²⁶, juos sudarant turi būti išsaugota įsigyjamo verslo vertė. Aptariamam atveju iki įsigijimo užbaigimo sudaryti susitarimai pateko į šio pranešimo taikymo sritį, nes atliko teisėtą vaidmenį užtikrinant įsigyto verslo vientisumą nuo sutarties pasirašymo iki sandorio užbaigimo ir padėjo pagrindą jo integravimui į *Altice*²⁷.

32. Komisija pažymi, kad *Altice* neginčijo skundžiamame sprendime padarytų išvadų, kad ji vykdė koncentraciją, faktiškai darydama lemiamą įtaką tikslinei įmonei, o ne turėdama galimybę ją daryti, prieš Komisijai pripažįstant, kad ši koncentracija suderinama su vidaus rinka. Kadangi išvadų, susijusių su faktiniu lemiamos įtakos darymu, pakanka norint palikti skundžiamo sprendimo rezoliucinę dalį galioti, t. y. „atmesti likusią ieškinio dalį“, apeliacinio skundo pagrindas, grindžiamas *Altice* galimybe daryti lemiamą įtaką, yra nereikšmingas ir tuo remiantis turėtų būti atmestas. Bet kuriuo atveju ji ginčija visus *Altice* argumentus, kuriais grindžiamas apeliacinio skundo trečiasis pagrindas.

²⁴ Skundžiamo sprendimo 69–89, 96, 132 ir 144 punktai.

²⁵ Skundžiamo sprendimo 87 punktas.

²⁶ OL C 56, 2005, p. 24.

²⁷ Skundžiamo sprendimo 102–105, 117, 120, 121, 130 ir 131 punktai.

b) *Vertinimas*

33. Nesutinku su Komisijos teiginiu, kad apeliacinio skundo trečiasis pagrindas yra visiškai arba iš dalies nereikšmingas. *Altice* ginčijo ginčijamame sprendime padarytą išvadą, kad iki įsigijimo užbaigimo sudaryti susitarimai suteikė jai galimybę daryti lemiamą įtaką. Bendrojo Teismo motyvai ir išvados šiuo klausimu nebuvo įtraukti siekiant išsamumo ir yra dalis motyvų, kuriais remiantis ieškinyi buvo atmestas²⁸.

34. Teisingumo Teismo jurisprudencijoje nustatyti du pagrindiniai aspektai, susiję su apeliacinio skundo trečiojo pagrindo pirma dalimi. Pagal Reglamento Nr. 139/2004 7 straipsnio 1 dalį draudimas vykdyti koncentracijas taikomas tik jo 3 straipsnyje apibrėžtoms koncentracijoms²⁹. Pagal šią nuostatą laikoma, kad koncentracija vykdoma, kai atsiranda ilgalaikių kontrolės pokyčių dėl susijungimo arba įsigijimo, kai ta kontrolė susideda iš teisių, sutarčių arba kitų priemonių, kurios suteikia galimybę daryti didelę įtaką įmonei. Koncentracija, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 139/2004 7 straipsnį, vykdoma, kai koncentracijos šalys vykdo operacijas arba sandorius, kurie prisideda prie ilgalaikio tikslinės įmonės kontrolės pokyčio³⁰. Tai taip pat taikoma Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 daliai.

35. Priešingai, nei teigia *Altice*, nei atitinkamose Reglamento Nr. 139/2004 nuostatose, nei Teisingumo Teismo pateiktame jų išaiškinime nėra nieko, kas rodytų, kad galimybė daryti lemiamą įtaką suteikiama tik perleidus tikslinės įmonės akcijas pirkėjui. Be to, tokia padėtis aiškiai matyti iš Reglamento Nr. 139/2004 3 straipsnio 2 dalies b punkto ir Komisijos suvestinio pranešimo dėl jurisdikcijos pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės³¹. Taigi Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, kad kontrolės pokyčių galėjo atsirasti dėl to, kad APS suteikė *Altice* galimybę daryti lemiamą įtaką tikslinei įmonei nuo jos pasirašymo dienos³².

36. Reglamento Nr. 139/2004 8 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad Komisija gali reikalauti iš įmonių nutraukti koncentraciją perduodant akcijas arba imantis kitų grąžinamųjų priemonių. Kaip teisingai pažymėjo Bendrasis Teismas³³, šioje nuostatoje nėra apibrėžta koncentracijos sąvoka. Priešingai, nei teigia *Altice*, joje taip pat neapibrėžta vykdymo sąvoka. Taigi *Altice* klysta, nes, remdamasi šia nuostata, teigia, kad koncentracija vykdoma tik tais atvejais, kai Komisija gali pareikalauti taikyti koncentracijos nutraukimo priemones, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 139/2004 8 straipsnio 4 dalį.

37. *Altice* teiginys, kad skundžiamo sprendimo 87 punkte iškraipyti jos argumentai, taip pat nėra pagrįstas. *Altice* paaikškina, kad ieškinio Bendrajam Teismui 47 punkte ji kalbėjo apie *vykdymą*, o skundžiamo sprendimo 87 punkte kalbama apie *Altice* argumentą, kad *koncentracijos* buvimą patvirtina tik tie sandoriai, dėl kurių reikia imtis nutraukimo priemonių, kaip tai suprantama

²⁸ 2020 m. birželio 18 d. Sprendimas *Komisija / RQ* (C-831/18 P, EU:C:2020:481, 52 ir 53 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija). Tai, kad Komisija galėjo padaryti tokią pačią išvadą dėl Reglamento Nr. 139/2004 pažeidimo nesiremama *Altice* galimybe daryti lemiamą įtaką, yra kitas klausimas.

²⁹ Sprendimo *Ernst & Young* 43 ir 44 punktai.

³⁰ Sprendimo *Ernst & Young* 45–47 ir 52 punktai.

³¹ OL C 95, 2008, p. 1, 18–21 ir 61 punktai (toliau – Pranešimas dėl jurisdikcijos).

³² Skundžiamo sprendimo 77 punktas ir 84 punkto paskutinis sakinyi.

³³ Skundžiamo sprendimo 87 punktas.

pagal Reglamento Nr. 139/2004 8 straipsnio 4 dalį³⁴. Kaip pažymėta šios išvados 36 punkte, šioje nuostatoje nėra apibrėžtos koncentracijos arba vykdymo sąvokos. Bet kuriuo atveju Bendrojo Teismo išvada yra teisinga, net jeigu žodį „koncentracija“ pakeistume žodžiu „vykdymas“³⁵.

38. Kalbant apie šio pagrindo antrą dalį, pažymėtina, kad skundžiamo sprendimo 85 ir 94–97 punktuose vertinama iki įsigijimo užbaigimo sudarytų susitarimų trukmė. Bendrasis Teismas atskyrė priemones, kurios prisideda prie kontrolės pokyčio ir kurios nebūtinai turi būti ilgalaikės, ir patį kontrolės pokytį, kuris tam, kad būtų laikomas koncentracija, turi būti ilgalaikis. Atsižvelgiant į Teisingumo Teismo jurisprudenciją, ši analizė yra teisinga³⁶. Taigi tai, kad *Altice* kontroliavo tikslinę įmonę keturis mėnesius ir vienuolika dienų remdamasi iki įsigijimo užbaigimo taikomais susitarimais, neturi reikšmės.

39. Be to, konkrečiomis šios bylos aplinkybėmis bet kokias abejones dėl kontrolės pokyčio ilgalaikio pobūdžio išsklaido pastaba, kad perleidus akcijas pagal APS buvo sklandžiai įgyvendintas tikslinės įmonės kontrolės pokytis, kuris įvyko, kai buvo pasirašyta APS ir *Altice* faktiškai darė lemiamą įtaką sprendžiant tikslinės įmonės verslo klausimus pagal iki įsigijimo užbaigimo sudarytus susitarimus. Perleidus tikslinės įmonės akcijas *Altice*, šiai neberekėjo remtis sutarties sąlygomis tam, kad galėtų kontroliuoti tikslinę įmonę. Taigi faktinės aplinkybės nepatvirtina *Altice* teiginio, kad kontrolės pokytis buvo laikinas.

40. Dėl *Altice* argumento, grindžiamo Sprendimo *Ernst & Young* 49 punkte nustatytų kriterijų taikymu, tame punkte teigiama, kad vykdant sandorius, kurie neturi tiesioginio funkcinio ryšio su koncentracijos vykdymu, todėl nėra būtini siekiant kontrolės pokyčio, Reglamento Nr. 139/2004 7 straipsnis netaikomas. *Altice* teigia, kad iki įsigijimo užbaigimo sudaryti susitarimai nebuvo reikalingi, neturėjo funkcinio ryšio su akcijų perleidimu, taigi, nepateko į šios nuostatos taikymo sritį.

41. Komisija teisingai pažymi, kad Sprendimo *Ernst & Young* 49 punkte nurodytu atveju, kuris išsamiau aprašytas to sprendimo 47 ir 48 punktuose, koncentracija pasiekta „paeiliui sudarant kelis dalinius sandorius“, taip pat „sandorius, kurie glaudžiai susiję dėl sąlygų arba dėl to, kad jie vyksta kaip per palyginti trumpą laikotarpį sudarytų vertybinių popierių sandorių serija“. Kaip pažymėta skundžiamo sprendimo 98–100 punktuose, šioje byloje nagrinėjama kitokia faktinė situacija. Taigi Sprendimo *Ernst & Young* 49 punkte nurodyti kriterijai, pagal kuriuos vertinama, ar papildomi arba parengiamieji sandoriai yra koncentracijos vykdymas sudarant sandorių seriją, neturi reikšmės.

42. Dėl trečios dalies nesutinku su *Altice* teiginiu, kad skundžiamame sprendime neteisingai nuspręsta, jog tam, kad sandoriai būtų pagalbiniai, kaip tai suprantama pagal Komisijos pranešimą dėl būtinų ir su įmonių koncentracija tiesiogiai susijusių apribojimų, iki įsigijimo užbaigimo sudaryti susitarimai turi išsaugoti tikslinės įmonės vertę. Skundžiamo sprendimo 102 ir 103 punktuose buvo palikta galimybė taikyti kitus kriterijus nei įmonės vertės išsaugojimas. 104 punkte pažymėta, kad *Altice* nepateikė įrodymų, patvirtinančių, jog egzistavo rizika pakenkti tikslinės įmonės komerciniam vientisumui, o ne jos vertei. Taigi *Altice* argumentas grindžiamas klaidingu skundžiamo sprendimo aiškinimu.

43. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui atmesti apeliacinio skundo trečiąją pagrindą.

³⁴ Kursyvu išskirta mano.

³⁵ 2017 m. gegužės 11 d. Sprendimas *Dyson / Komisija* (C-44/16 P, EU:C:2017:357, 30 ir 31 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).

³⁶ Sprendimo *Ernst & Young* 52 punktas.

2. Ketvirtasis pagrindas: sąvoka „veto teisės“

a) Argumentų santrauka

44. *Altice* teigia, kad skundžiamo sprendimo 91–169 punktuose padaryta klaida tikrinant iki įsigijimo užbaigimo sudarytus susitarimus, kurie ginčijamame sprendime apibūdinti kaip suteikiantys *Altice* „veto teisės“ dėl strateginių sprendimų, turinčių įtakos tikslinei įmonei. *Altice* remiasi Pranešimo dėl jurisdikcijos 18 ir 54 punktais, juose nurodyta, kad kontrolę galima įgyti sudarius sutartį tik jeigu atitinkama įmonė turi „veto teisę priimant strateginius verslo sprendimus“, t. y. „teisę blokuoti strateginius sprendimus“. *Altice* tvirtina, kad pagal APS ji neturėjo tokios teisės, nes jos sutikimo reikėjo tik dėl iki įsigijimo užbaigimo sudarytų susitarimų. Negavus tokio sutikimo nebuvo galima „patekti į aklavietę“, nes vienintelė teisių gynimo priemonė, taikoma nesilaikant iki įsigijimo užbaigimo sudarytų susitarimų, buvo nuostolių atlyginimas. Taigi Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes atmetė jos ieškinį dėl ginčijamo sprendimo.

45. Dėl tų pačių priežasčių *Altice* papildomai teigia, kad Bendrasis Teismas iškreipė įrodymus, nes padarė išvadą, jog pagal iki įsigijimo užbaigimo sudarytus susitarimus *Altice* buvo suteikta veto teisė. Tai savo ruožtu reiškia, kad skundžiamo sprendimo 170–215 punktuose pateiktas vertinimas, susijęs su ginčijamo sprendimo 4.2.1 punktu, grindžiamas išvada, kad *Altice* turėjo veto teisę dėl šių strateginių sprendimų, yra neteisingas. Vadinas, Bendrasis Teismas suklydo, nes padarė išvadą, kad iki įsigijimo užbaigimo sudaryti susitarimai reišė koncentracijos vykdymą, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį.

46. Komisija nesutinka su šiais argumentais.

b) Vertinimas

47. Pateikiant šį pagrindą skundžiamasi dėl klaidų, padarytų skundžiamo sprendimo 91–215 punktuose. Tokia plati nuoroda, neatitinkanti Teisingumo Teismo procedūrinių reikalavimų³⁷, neleidžia jam nustatyti, kuriuos skundžiamo sprendimo elementus ginčija *Altice*³⁸. Per posėdį *Altice* nurodė skundžiamo sprendimo 111, 114, 123–125 ir 131 punktus kaip pagrindinius ginčijamus punktus.

48. Remdamasi Pranešimo dėl jurisdikcijos 18 ir 54 punktais *Altice* teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai patvirtino Komisijos išvadą, jog *Altice* įgijo veto teisę tam tikrose srityse pagal iki įsigijimo užbaigimo sudarytus susitarimus. Konkrečiai kalbant, Bendrasis Teismas klaidingai išaiškino veto teisės sąvoką, pateiktą šiame pranešime.

49. Pranešime dėl jurisdikcijos pateiktos gairės tam, kad įmonės, prieš susisiekdamos su Komisija, galėtų nustatyti, ar jų sandoriams gali būti taikytina Sąjungos susijungimų kontrolės tvarka. Jos nepakeičia jokių išaiškinimų, kuriuos gali pateikti Teisingumo Teismas arba Bendrasis Teismas³⁹.

³⁷ Žr., pavyzdžiui, 2021 m. lapkričio 23 d. Sprendimą *Taryba / Hamas* (C-833/19 P, EU:C:2021:950, 50 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

³⁸ Ši pastaba taikytina ir apeliacinio skundo šeštojo pagrindo antrai daliai.

³⁹ 2017 m. sausio 18 d. Sprendimas *Toshiba / Komisija* (C-623/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2017:21, 67 ir 71 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).

50. Pirmiausia išnagrinėsiu Pranešimo dėl jurisdikcijos 54 punktą; juo pradedamas skirsnis, susijęs su vienvaldės kontrolės įgijimu. Atidžiai perskaičius šį skirsnį matyti, kad jame analizuojamos dvi skirtingos situacijos. 54–60 punktuose kalbama apie *de jure* vienvaldės kontrolės įgijimą per balsavimo teises, paprastai įgyjant kontrolinį arba nekontrolinį įsigyjamos įmonės akcijų paketą. 61 punkte aptariamas *de facto* vienvaldės kontrolės įgijimas perkant turtą arba sudarant sutartis. 54 punkte akcininko teisė „[vetuoti] strateginius <...> sprendimus“, „blokuoti strateginius sprendimus“, ir akcininkai, dėl kurių bendrovė gali „patekti į aklavietę“, minimi kalbant apie su akcijomis susietas balsavimo teises. Taigi čia nesiekama pateikti veto teisių apibrėžties arba apibūdinimo, kuris būtų lemiamas vertinant aptariamas sutartis grindžiamas teises. Vadinas, Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, kad šio pranešimo 54 punktą nėra reikšmingas vertinant iki įsigijimo užbaigimo sudarytus susitarimus⁴⁰.

51. Pranešimo dėl jurisdikcijos 18 punkte nurodyta, jog tam, kad sutartimi būtų perduota kontrolė, „sutartyje turi būti numatyta panaši kitos įmonės valdymo ir išteklių kontrolė, kaip ir įsigyjant akcijų ar turto“. Pateikti keli pavyzdžiai, iš kurių paskutinis susijęs su „veto teise“ sudarius sutartis, dėl kurių įgyjama „bendroji kontrolė, jei ir turto savininkas, ir valdymą kontroliuojanti įmonė turi veto teisę priimant strateginius verslo sprendimus“. Šį teiginį iliustruoja du šio pranešimo 22 išnašoje nurodyti sprendimai dėl susijungimų. Pirmasis susijęs su viešbučių grupės įsigijimu. Viešbučiai priklausytų vienam subjektui – bendrajai įmonei. Kita įmonė juos valdytų pagal valdymo sutartį. Įmonės privalėjo patvirtinti valdymo bendrovės viešbučių veiklos planus. Jeigu šalys negalėtų susitarti, jos perduotų ginčą spręsti išorės arbitrai, taip išvengdamos galimybės patekti į aklavietę⁴¹.

52. Iš šios apžvalgos matyti, kad sąvoka „veto teisė“ toje Pranešimo dėl jurisdikcijos dalyje vartojama situacijai, kai sandorio šalys susitaria, kad tam tikriems verslo sprendimams, turintiems įtakos įsigyjamai bendrovei, reikalingas pirkėjo sutikimas, apibūdinti. Tiek, kiek skundžiamame sprendime aiškiai arba numanomai pritarta sąvokos „veto teisė“ vartojimui ginčijamame sprendime apibūdinant susitarimus, siejamus su iki įsigijimo užbaigimo sudarytais susitarimais, jame nėra jokios klaidos.

53. Subsidiariai nurodydama pagrindą, grindžiamą panašiais argumentais, kad Bendrasis Teismas iškreipė įrodymus, *Altice* iš tiesų ginčija šio teismo atliktą faktinių aplinkybių vertinimą, o to daryti apeliaciniame skunde neleidžiama⁴². Be to, jis grindžiamas prielaida, kad pagal iki įsigijimo užbaigimo sudarytus susitarimus nebuvo suteikta „veto teisės“, kurią Teisingumo Teismui siūlau atmesti dėl šios išvados 50–52 punktuose nurodytų priežasčių.

54. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui atmesti apeliacinio skundo ketvirtąjį pagrindą.

⁴⁰ Skundžiamo sprendimo 123–125 punktai.

⁴¹ 2005 m. liepos 20 d. Sprendimas *Lehman Brothers/SCG/Starwood/Le Meridien*, Nr. COMP/M.3858, 7–10 punktai. Pranešimo dėl jurisdikcijos 22 išnašoje nurodytas antrasis sprendimas dėl susijungimo (1992 m. balandžio 28 d. Sprendimas *Accor / Wagon-Lits*, Nr. IV/M.126) yra nepakankamai išsamus, kad iš jo būtų galima padaryti kokias nors naudingas išvadas nagrinėjant šį apeliacinį skundą.

⁴² 2017 m. gegužės 11 d. Sprendimas *Dyson / Komisija* (C-44/16 P, EU:C:2017:357, 30 ir 31 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).

3. Penktasis pagrindas: keitimasis informacija

a) Argumentų santrauka

55. *Altice* nurodo tris argumentus, kuriais remdamasi ginčija Bendrojo Teismo išvadas dėl keitimosi informacija.

56. Nurodydama penktojo pagrindo pirmą dalį *Altice* teigia, kad skundžiamo sprendimo 226, 235 ir 236 punktuose iškraipyta ginčijamo sprendimo 470, 479 ir 482 konstatuojamųjų dalių prasmė, nes juose tvirtinama, kad šiose konstatuojamosiose dalyse nenurodyta, jog keisdamosi informacija *Altice* ir tikslinė įmonė pažeidė Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį. Bendrojo Teismo pateiktas šių konstatuojamųjų dalių aiškinimas yra nepagrįstas, nes ginčijamo sprendimo formuluotė aiškiai patvirtina, kad Komisija padarė išvadą, jog keitimasis informacija iš esmės laikytinas lemiamos įtakos darymu.

57. Nurodydama penktojo pagrindo antrą dalį *Altice* teigia, kad Bendrasis Teismas neatsižvelgė į tai, jog keičiantis informacija gali būti pažeistas SESV 101 straipsnis, kuriame numatyta *ex post* vykdymo sistema. Išvada, kad keitimasis informacija patenka į *ex ante* kontrolės sistemą pagal Reglamentą Nr. 139/2004, kai jis vyksta susiklosčius situacijoms, kurios galiausiai lemia koncentraciją, bet jeigu kontrolė nepasikeičia, tampa SESV 101 straipsnio pažeidimu, yra neįprasta ir neatitinka Teisingumo Teismo jurisprudencijos, pagal kurią Reglamento Nr. 139/2004 7 straipsnio taikymo sritis neturėtų riboti 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [SESV 101 ir 102] straipsniuose, įgyvendinimo taikymo srities⁴³.

58. Penktojo pagrindo trečioje dalyje nurodyta, kad skundžiamame sprendime nepaaiškinta, kodėl keitimasis informacija būtų buvęs būtinas siekiant ilgalaikio kontrolės pokyčio arba koks būtų jo tiesioginis ryšys su koncentracijos vykdymu, kai *Altice* įsigijo tikslinės įmonės akcijas. Taigi Bendrasis Teismas nesilaikė Sprendimo *Ernst & Young* 49 punkto reikalavimų.

59. Komisija ginčija šiuos argumentus.

b) Vertinimas

60. Kiek tai susiję su tariamu įrodymų iškraipymu, Bendrasis Teismas turi nustatyti faktines aplinkybes. Jeigu jo išvados iš esmės atitinka jam pateiktus bylos dokumentus, nėra teisės klaidų, kurias turėtų įvertinti Teisingumo Teismas⁴⁴.

61. Ginčijamo sprendimo 470 konstatuojamojoje dalyje pažymėta, kad „gavusi tokią neskelbtiną ir detalią informaciją <...> nesant jokių susitarimų dėl nepriklausomos darbo grupės, *Altice* atsidūrė tokioje padėtyje, tarsi ji jau būtų kontroliavusi [tikslinę įmonę], taigi turėjo teisę prašyti tokios informacijos ir ją gauti“. Ginčijamo sprendimo 473 konstatuojamojoje dalyje, skirsnio, kuriame yra 470 konstatuojamoji dalis, baigiamojoje pastraipoje nurodyta: „Komisija laikosi nuomonės, kad tai, jog *Altice* prašė ir gavo strateginę informaciją apie tikslinės įmonės PVRR [pagrindinius veiklos rezultatų rodiklius] ir būsimą kainodaros strategiją, *padeda įrodyti*, kad *Altice* darė lemiamą įtaką <...>“⁴⁵.

⁴³ OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205.

⁴⁴ 2017 m. gegužės 11 d. Sprendimas *Dyson / Komisija* (C-44/16 P, EU:C:2017:357, 30 ir 31 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).

⁴⁵ Kursyvu išskirta mano. Taip pat žr. ginčijamo sprendimo 477 ir 478 konstatuojamąsias dalis.

62. Ginčijamo sprendimo 479 konstatuojamoji dalis yra jo skirsnio „Išvada dėl [Reglamento Nr. 139/2004] 7 straipsnio 1 dalies pažeidimo“ pirmoji pastraipa. Joje nurodyta, kad ginčijamo sprendimo 4.2 punkte aprašytos APS nuostatos ir *Altice* elgesys nuo sutarties pasirašymo dienos prilygo ankstyvam koncentracijos vykdymui. 4.2 punktą „*Altice* įtaka tikslinei įmonei“ sudaro 178–478 konstatuojamosios dalys. Šiame punkte pirmiausiai aptartas *Altice* vaidmuo priimant tikslinės įmonės komercinius sprendimus (4.2.1 punktas, 178–377 konstatuojamosios dalys), paskui *Altice* ir tikslinės įmonės keitimasis neskelbtina komercine informacija (4.2.2 punktas, 378–478 konstatuojamosios dalys). 482 konstatuojamojoje dalyje padaryta išvada, kad visi 4.2 punkte aprašyti veiksmai reiškia, jog buvo faktiškai daroma lemiamą įtaka.

63. Taigi iš ginčijamo sprendimo 470, 479 ir 482 konstatuojamųjų dalių formuluočių aišku, kad Komisija nepadarė išvados, jog *Altice* ir tikslinės įmonės keitimasis informacija savaime prieštaravo Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 daliai ir 7 straipsnio 1 daliai. Šią nuomonę patvirtina šių konstatuojamųjų dalių kontekstas. Vadinas, Bendrasis Teismas neiškraipė faktinių aplinkybių, kai nusprendė, kad Komisija nepadarė išvados, jog keitimosi informacija savaime pakanka Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies ir 7 straipsnio 1 dalies pažeidimui nustatyti⁴⁶, ir kad ginčijamo sprendimo 478 konstatuojamojoje dalyje Komisija teisingai nusprendė, jog keitimasis informacija padėjo įrodyti, kad *Altice* darė lemiamą įtaką tam tikriems tikslinės įmonės veiklos aspektams⁴⁷.

64. Argumentai, kuriuos *Altice* pateikia nurodydama šio pagrindo antrą dalį ir kurie susiję su SESV 101 straipsnio taikymu, yra iš esmės klaidingi. Be priekaišto, grindžiamu tariamu įrodymų iškraipymu, nurodytu šio pagrindo pirmoje dalyje, kurį Teisingumo Teismui siūlau atmesti, *Altice* neginčijo Bendrojo Teismo išvados, kad keitimasis informacija padėjo įrodyti, jog *Altice* darė lemiamą įtaką tam tikriems tikslinės įmonės veiklos aspektams. Keitimasis informacija buvo neatsiejamas nuo susitarimų dėl sutikimo, įtrauktų į iki įsigijimo užbaigimo sudarytus susitarimus, veikimo ir buvo neatskiriamas *Altice* lemiamos įtakos tikslinei įmonei aspektas⁴⁸. Būtų nelogiška, o gal net neteisėta⁴⁹, jeigu Komisija, vertindama kitus veiksmus pagal Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį, neatsižvelgtų į keitimąsi informacija ir juos vertintų atskirai pagal SESV 101 straipsnį.

65. Taigi argumentas dėl Sprendimo *Ernst & Young* 49 punkte nurodytų aplinkybių taikymo turėtų būti atmestas dėl šios išvados 41 punkte išdėstytų priežasčių.

66. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui atmesti apeliacinio skundo penktąją pagrindą.

C. Šeštasis pagrindas: baudų įvertinimas

67. *Altice* šį šeštąjį pagrindą skirsto į keturias dalis. Jas galima bendrai apibūdinti taip: i) vertinimas, ar pažeidimai buvo padaryti dėl neatsargumo; ii) Bendrojo Teismo nurodyti motyvai; iii) teiginys, kad dėl to, jog pažeidimai yra skirtingi, ypač kiek tai susiję su jų trukme, baudų dydžiai turėtų būti skirtingi; ir iv) baudų proporcingumas, vertinant jas atskirai ir kartu.

⁴⁶ Skundžiamo sprendimo 226 punktas.

⁴⁷ Skundžiamo sprendimo 235 punktas.

⁴⁸ Ginčijamo sprendimo 49 ir 50 konstatuojamosios dalys.

⁴⁹ Žr. Reglamento Nr. 139/2004 21 straipsnio 1 dalį.

1. Pirma dalis: dėl neatsargumo padaryti pažeidimai

a) Argumentų santrauka

68. *Altice* teigia, kad, priešingai, nei skundžiamo sprendimo 279–296 punktuose konstatavo Bendrasis Teismas, Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies ir 7 straipsnio 1 dalies pažeidimai nebuvo padaryti dėl neatsargumo. Jurisprudencijoje pripažįstama, kad Reglamento Nr. 139/2004 7 straipsnio 1 dalyje numatytos pareigos taikymo sritis nėra aiški. Akcijų pirkimo-pardavimo sutartyse įtvirtinti iki įsigijimo užbaigimo sudaryti susitarimai yra įprasta praktika sudarant susijungimo ir įsigijimo sandorius. Be to, tai buvo pirmas kartas, kai Komisija pareiškė, kad tokio pobūdžio susitarimai ir keitimasis informacija laikotarpiu nuo APS pasirašymo iki tikslinės įmonės akcijų perleidimo yra koncentracijos vykdymas. Dar daugiau, *Altice* tvirtina, kad ji netrukdė Komisijai nustatyti koncentracijos, nes pateikė Komisijai APS projektą kartu su CO formos projektu.

69. Komisija ginčija šiuos argumentus.

b) Vertinimas

70. Skundžiamo sprendimo 279–296 punktuose nagrinėjami *Altice* argumentai, kad baudos buvo neteisėtos, nes nebuvo jos neatsargumo arba tyčios. Trumpai apibendrinęs to sprendimo 279 punkte išdėstytus argumentus, Bendrasis Teismas priminė, kad pagal Reglamento Nr. 139/2004 14 straipsnio 2 dalį gali būti skiriamos baudos už tyčia arba dėl neatsargumo padarytus pažeidimus. Paskui jis nurodė, kaip ši nuostata aiškinama jurisprudencijoje. Skundžiamo sprendimo 284–290 punktuose įvertinti veiksniai ir įrodymai, kuriais remdamasi Komisija padarė išvadą dėl *Altice* neatsargumo. Bendrasis Teismas atmetė *Altice* argumentus, kuriais remdamasi ji ginčijo šį vertinimą. Skundžiamo sprendimo 284–290 punktuose padarytos išvados nėra ginčijamos šiame apeliaciniame skunde. *Altice* ginčija tik išvadas, padarytas 292 ir 293 punktuose, atsižvelgiant į jos argumentus, kad nagrinėjama teisės nuostata nėra aiški ir kad nėra precedentų.

71. Kaip teisingai pažymėta skundžiamo sprendimo 282, 292 ir 293 punktuose, pagal suformuotą jurisprudenciją neatsargumo sąlyga įvykdyta, kai nagrinėjama įmonė negali nežinoti savo veiksmų pobūdžio, nesvarbu, suvokė ji, ar ne, kad pažeidžia Sąjungos taisykles⁵⁰. Tai, kad praeityje nebuvo nagrinėjami tokie pat veiksmai, nereiškia, kad įmonė negali būti laikoma atsakinga už tokius veiksmus⁵¹.

72. *Altice* neginčija, kad turi daug patirties susijungimo sandorių srityje. Dar svarbiau tai, kad iš pateiktų to laikotarpio dokumentinių įrodymų matyti, jog buvo informuota apie riziką, kad jos elgesys gali būti laikomas „etapų peršokimu“, kitaip tariant, „užbėgimu konkurencijos institucijos sprendimui už akių ir veikimu taip, tarsi leidimas jau būtų suteiktas“⁵². Yra pakankamai įrodymų, pagrindžiančių išvadą, kad koncentracijos šalys ketino įvykdyti sandorį ir iš tikrųjų jį įvykdė prieš pranešdamos apie jį ir prieš gaudamos leidimą, nepaisydamos aiškių pranešimų, kad jis pažeis

⁵⁰ Šiuo klausimu žr. 2013 m. birželio 18 d. Sprendimą *Schenker & Co. ir kt.* (C-681/11, EU:C:2013:404, 37 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija) ir 2014 m. liepos 10 d. Sprendimą *Telefónica ir Telefónica de España / Komisija* (C-295/12 P, EU:C:2014:2062, 156 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

⁵¹ Šiuo klausimu žr. 2012 m. gruodžio 6 d. Sprendimą *AstraZeneca / Komisija* (C-457/10 P, EU:C:2012:770, 164 punktą) ir 2015 m. spalio 22 d. Sprendimą *AC-Treuhand / Komisija* (C-194/14 P, EU:C:2015:717, 43 punktą).

⁵² Skundžiamo sprendimo 286–289 punktai ir ginčijamo sprendimo 582 konstatuojamoji dalis.

taikytinas taisyklės. Veiksmai, kurių buvo imtasi, buvo daugiau nei parengiamieji ir neapsiribojo vien tikslinės įmonės vertės išsaugojimu. Juos vykdant nebuvo taikomos tokios apsaugos priemonės, kaip antai susitarimai dėl informacijos neatskleidimo arba nepriklausomų darbo grupių pasitelkimas. *Altice* pasiūlymas tokį veikimo būdą vertinti kaip įprastą susijungimų ir įsigijimų praktiką kelia nerimą ir nusipelno Komisijos dėmesio.

73. Argumentas, kad *Altice* netrukde Komisijai nustatyti koncentracijos, nes pateikė APS projektą kartu su CO formos projektu, mano nuomone, neturi reikšmės vertinant, ar pažeidimas buvo padarytas dėl neatsargumo. Tai gali būti reikšminga nebent vertinant pareigos pranešti pagal Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalį pažeidimo sunkumą⁵³.

2. Antroji dalis: baudų skyrimo motyvai

a) Argumentų santrauka

74. *Altice* teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė SESV 296 straipsnį ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalį, nes padarė išvadą, kad ginčijamas sprendimas buvo pakankamai motyvuotas, kiek tai susiję su baudų dydžiu pagal Reglamento Nr. 139/2004 7 straipsnio 1 dalį ir 4 straipsnio 1 dalį. Skundžiamo sprendimo 297–362 punktuose, visų pirma, kaip patikslinta per posėdį, jo 314–324 punktuose, nurodyti motyvai yra nepakankami ir prieštaringi. Bendrasis Teismas turėjo paaiškinti, kodėl tuo atveju, jeigu Komisija galėjo skirti dvi atskiras baudas už šių nuostatų pažeidimą, ji neturėjo atskirai įvertinti kiekvienos baudos dydžio.

75. Komisija mano, kad Teisingumo Teismas turėtų pripažinti šį argumentą nepriimtiniu, nes jis neatitinka reikalavimo, pagal kurį apeliaciniame skunde turi būti tiksliai nurodytos kritikuojamos sprendimo, kurį *Altice* prašo panaikinti, dalys ir šį prašymą konkrečiai pagrindžiantys teisiniai argumentai⁵⁴.

b) Vertinimas

76. Komisija teisingai nurodo, kad *Altice* argumentas yra glaustas. Vis dėlto jis yra pakankamai detalus, kad Komisija, atsižvelgdama į jį, galėtų pateikti gynybos argumentus ir kad Teisingumo Teismas galėtų jį įvertinti.

77. Pagal suformuotą jurisprudenciją SESV 296 straipsnio antroje pastraipoje reikalaujamas motyvavimas turi atitikti ginčijamą priemonę ir aiškiai bei nedviprasmiškai atskleisti argumentus, kuriais remiantis ji buvo priimta. Šiuose motyvuose neturi būti tiksliai atspindėti visi susiję faktiniai ir teisiniai elementai, nes tai, ar aktų motyvavimas tenkina tuos reikalavimus, vertinama atsižvelgiant į jų tekstą ir į jų kontekstą⁵⁵.

78. Skundžiamo sprendimo 315–324 punktuose pateikti motyvai, kuriais remdamasis Bendrasis Teismas atmetė *Altice* argumentą, kad baudos yra neteisėtos, nes ginčijamas sprendimas nėra pakankamai motyvuotas. Bendrasis Teismas pirmiausia primena, kad pagal Reglamento Nr. 139/2004 14 straipsnio 2 dalį Komisija gali skirti baudas, neviršijančias 10 % konkrečios

⁵³ Tai atitinka skundžiamo sprendimo 364–368 punktuose išdėstytą požiūrį.

⁵⁴ 2017 m. lapkričio 9 d. Sprendimas *TV2/Danmark / Komisija* (C-649/15 P, EU:C:2017:835, 34 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

⁵⁵ 2016 m. kovo 10 d. Sprendimas *HeidelbergCement / Komisija* (C-247/14 P, EU:C:2016:149, 16 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

įmonės bendros apyvartos, ir kad pagal šio reglamento 14 straipsnio 3 dalį Komisija, nustatydamą baudos dydį, turi atsižvelgti į pažeidimo pobūdį, sunkumą ir trukmę. Skundžiamo sprendimo 319 punkte nustatyta, kad Komisija paaiškino šių pažeidimų pobūdį, sunkumą ir trukmę ginčijamo sprendimo 568–599 konstatuojamosiose dalyse. Skundžiamo sprendimo 320–322 punktuose apibendrinti ginčijamo sprendimo motyvai. 323 punkte daroma išvada, kad šių motyvų pakako, nes jie leido *Altice* gintis, o Bendrajam Teismui atlikti kontrolę.

79. Iš skundžiamo sprendimo 320–323 punktų formuluotės matyti, kad Bendrasis Teismas manė, jog Komisija atskirai įvertino kiekvieno pažeidimo pobūdį, sunkumą ir trukmę. Komisija manė, kad abu pažeidimai pakenkė Reglamento Nr. 139/2004 veiksmingumui; kad abu pažeidimai buvo sunkūs ir padaryti bent jau dėl neatsargumo, tačiau jų trukmė skyrėsi.

80. Taigi Bendrasis Teismas bendrus pažeidimų elementus vertino kartu, o skirtingus – atskirai. Toks Bendrojo Teismo taikytas požiūris yra tinkamas. Jis neprieštarauja jo išvadai, kad Komisija galėjo skirti dvi baudas. Nesant išsamių baudų apskaičiavimo gairių, kuriose, pavyzdžiui, būtų nurodyta trijų skirtingų kriterijų svarba ir vieno arba kelių iš jų atskaitos taškai arba daugikliai, Bendrasis Teismas turėjo teisę pritarti ginčijamame sprendime šiuo klausimu pateiktiems motyvams kaip pakankamiems⁵⁶.

81. Atsakydamas į teiginį, kad ginčijamame sprendime trūko skaidrumo apskaičiuojant pagal Reglamento Nr. 139/2004 14 straipsnį paskirtas baudas, norėčiau pateikti šias pastabas. Iki šiol Komisija yra skyrusi tokias baudas tik keliuose bylose, o tai reiškia, kad ji tai padarė tik esant tam tikroms aplinkybėms, kai įmonės pažeidė Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį⁵⁷. Dėl tokių pažeidimų atsiradusių žalą sunku įvertinti vien pinigais⁵⁸. Jeigu Komisija laikytųsi žala pagrįsto požiūrio, už neteisėtą probleminio susijungimo vykdymą greičiausiai būtų baudžiama griežčiau nei už neprobleminio susijungimo vykdymą. Toks požiūris gali prieštarauti principui, pagal kurį, kadangi apie visus Bendrijos masto susijungimus turi būti pranešta Komisijai ir prieš juos vykdamas turi būti paskelbta, kad jie yra suderinami su vidaus rinka, už visus šios taisyklės pažeidimus turėtų būti baudžiama vienodai. Susijungimai yra išskirtiniai įvykiai įmonės gyvavimo laikotarpiu. Jie susiję su didele finansine rizika ir rizika reputacijai, be to, jie labai brangūs įsigijimo išlaidų, finansavimo, mokesčių ir valdymo laiko požiūriu⁵⁹. Jeigu būtų galima tiksliai įvertinti baudų dydį, įmonės galėtų įtraukti su reikalavimų nesilaikymu susijusią riziką į susijungimo sąnaudų ir naudos analizę. Be to, nustatyti Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies ir 7 straipsnio 1 dalies pažeidimus nėra paprasta. Nors tam tikrus dalykus, pavyzdžiui, reklamą ir rinkodarą, Komisija gali pastebėti iš viešai skelbiamos informacijos, kitos ankstyvo koncentracijos vykdymo strategijos susijusios su pokyčiais, kurių pašaliniai asmenys greičiausiai nepastebėtų⁶⁰. Visos šios aplinkybės išryškina atgrasomojo poveikio svarbą, kai Komisija nustato baudų už draudžiamą elgesį šioje srityje dydį. Neabejotina, kad atgrasomasis poveikis yra didesnis, kai yra tam tikras nenusipėjamas dėl to, kokio dydžio

⁵⁶ Pagal analogiją žr. 2014 m. liepos 10 d. Sprendimą *Telefónica ir Telefónica de España / Komisija* (C-295/12 P, EU:C:2014:2062, 181 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija) ir 2015 m. spalio 22 d. Sprendimą *AC-Treuhand / Komisija* (C-194/14 P, EU:C:2015:717, 68 ir 69 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).

⁵⁷ Šiuo klausimu žr. generalinio advokato N. Wahl išvadą byloje *Ernst & Young* (C-633/16, EU:C:2018:23, 44 ir 45 punktai). Komisija skyrė simbolines baudas 1998 m. vasario 18 d. Sprendimu byloje Nr. IV/M.920, *Samsung / AST* ir 1999 m. vasario 10 d. Sprendimu byloje Nr. IV/M.969, *A. P. Møller*. 2009 m. birželio 10 d. Sprendimu byloje Nr. COMP/M.4994, *Electrabel / Compagnie Nationale du Rhône* ir 2013 m. rugsėjo 30 d. Sprendimu byloje Nr. COMP/M.6850, *Marine Harvest / Morpo* Komisija skyrė iš viso 20 mln. EUR dydžio baudų.

⁵⁸ Abi šios aplinkybės skiriasi nuo situacijos, kai pažeidžiamas SESV 101 straipsnis.

⁵⁹ Remiantis *Altice* interneto svetainėje pateikta informacija, tikslinės įmonės vertė grynaisiais pinigais ir be skolų siekė 7,4 mlrd. EUR. Atlygis grynaisiais pinigais sudarė 5,6 mlrd. EUR. Sandorio mokesčiai siekė 122 mln. EUR.

⁶⁰ SESV 101 straipsnyje nustatyta tvarka, pagal kurią pranešėjai ir su Komisija bendradarbiaujančios įmonės atleidžiami nuo baudų arba jiems šios baudos sumažinamos ir kuria Komisija remiasi, norėdama gauti informacijos apie galimą šios nuostatos pažeidimą, susijungimų atveju neveiktų.

baudas Komisija gali skirti konkrečiu atveju. Esant dabartinei situacijai, jeigu Komisija, priimdama sprendimus, laikosi bendrųjų Sąjungos teisės principų, ypač vienodo požiūrio, proporcingumo principų ir reikalavimo motyvuoti, ir jeigu galima veiksmingai vykdyti šios veiklos rezultatų teisminę kontrolę, nemanau, kad skaidresnis baudų už Reglamento Nr. 139/2004 pažeidimus apskaičiavimas padėtų išlaikyti konkurencingą rinkos struktūrą ir užtikrinti visapusišką Sąjungos susijungimų kontrolės tvarkos laikymąsi⁶¹.

3. Trečia dalis: pažeidimų skirtumai, kuriuos atspindi baudų dydis

a) Argumentų santrauka

82. *Altice* tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 320–324 punktuose padaryta teisės klaida, nes juose teigiama, kad pagal Reglamento Nr. 139/2004 14 straipsnio 3 dalį už du tariamai savarankiškus pažeidimus, nepaisant skirtingo jų pobūdžio, sunkumo ir trukmės, galima skirti dvi atskiras vienodo dydžio baudas. *Altice* mano, kad Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies pažeidimas yra mažiau pavojingas nei jo 7 straipsnio 1 dalies pažeidimas, nes pirmasis yra momentinis, o antrasis – tęstinis. Skundžiamo sprendimo 343 punkte nepaaiškinta, kodėl negalima palyginti abiejų pažeidimų trukmės. Be to, ši išvada yra teisiniu požiūriu klaidinga, nes Reglamente Nr. 139/2004 nėra nieko, kas ją pagrįstų. Jeigu 62 250 000 EUR bauda už 137 dienas trukusį pažeidimą yra proporcinga, už Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies pažeidimą, kuris truko tik vieną dieną, neturėtų būti skirta didesnė nei 450 000 EUR bauda.

83. Komisija ginčija šiuos argumentus.

b) Vertinimas

84. *Altice* argumentai grindžiami neteisingu skundžiamo sprendimo aiškinimu. Jo 320–324 punktuose įvertintas ginčijamo sprendimo motyvų tinkamumas. Tai matyti iš antraštės prieš 312 punktą ir iš šio punkto formuluotės, joje apibendrinti *Altice* argumentai. Tai taip pat matyti iš 314 punkto, kuriame daroma nuoroda į SESV 296 straipsnio antrą pastraipą, iš jurisprudencijos, kurioje aiškinamas šis straipsnis, ir iš dviejų šio skirsnio pabaigoje esančių punktų (319 ir 323 punktų), juose konstatuota, kad ginčijamas sprendimas buvo pakankamai motyvuotas.

85. Skundžiamo sprendimo punktuose, kuriuos ginčija *Altice*, nenagrinėjamas ginčijamame sprendime nurodytų motyvų pagrįstumas iš esmės. Taigi jų negalima ginčyti remiantis tuo, kad juose padaryta tokio pobūdžio teisės klaida.

86. Dėl tariamai nepakankamo motyvavimo skundžiamo sprendimo 343 punkte pažymėtina, kad šiame punkte, esančiame skirsnyje, kuriame nagrinėjamas baudų neteisėtumas, atsižvelgiant į proporcingumo principą, nurodyta, kad tokio palyginimo atlikti neįmanoma, nes „[vienkartinis pažeidimas] nesitęsia“. Šis, nors ir glaustas, motyvas paaiškina Bendrojo Teismo šiuo klausimu priimtą sprendimą ir leidžia jį užginčyti apeliacine tvarka, kaip tai padarė *Altice*.

⁶¹ Priešinga nuomonė išdėstyta, pavyzdžiui, Memeti, N., „Monetary Fines in ES Mergers: In Need for More Regulation“, *Market and Competition Law Review*, 2019 m. balandžio mėn., III tomas, Nr. 1, p. 209–233.

87. Iš esmės ginčydama šią išvadą *Altice* tvirtina, kad jokia Reglamento Nr. 139/2004 nuostata, visų pirma jo 4 straipsnio 1 dalis, 7 straipsnio 1 dalis arba 14 straipsnio 2 dalis, nepatvirtina Bendrojo Teismo išvados. Nesutinku su tuo. Kaip paaiškinta šios išvados 17 punkte, Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalyje nustatytas reikalavimas pranešti apie koncentraciją yra procedūrinė pareiga, ji tampa vykdytina, kai tenkinamos dvi šioje nuostatoje nurodytos sąlygos. Taigi tikrai galima teigti, kad šios nuostatos pažeidimas yra vienkartinis ir nesitęsias, todėl jo negalima lyginti su Reglamento Nr. 139/2004 7 straipsnio 1 dalies pažeidimu, nes, kaip pripažįsta *Altice*, pastarasis pažeidimas tęsiasi. Atsižvelgiant į šią išvadą, jai pagrįsti nurodytas argumentas, kad bauda už šio reglamento 4 straipsnio 1 dalies pažeidimą turi būti sumažinta iki 450 000 EUR, turi būti atmestas⁶².

4. Ketvirta dalis: baudų proporcingumas, jas vertinant atskirai ir kartu

a) Argumentų santrauka

88. *Altice* tvirtina, kad 62 250 000 EUR baudos už Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies pažeidimą, t. y. už tą patį pažeidimą, už kurį baudžiama pagal šio reglamento 7 straipsnio 1 dalies pirmą dalį, paskyrimas yra neproporcingas. Be to, ji teigia, kad kiekviena iš šių baudų yra neproporcinga, nes anksčiau Komisija už Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies ir 7 straipsnio 1 dalies pažeidimus skirdavo gerokai mažesnes baudas. Galiausiai *Altice* teigia, kad skundžiamo sprendimo 308 punkte neteisingai nurodyta, jog aplinkybė, kad ji pranešė apie sandorį ir pasiūlė išipareigojimus prieš pasirašydama APS, „nesumažina jos veiksmų neteisėtumo“. Šis pareiškimas iškraipo *Altice* teiginį, kad Komisija turėjo atsižvelgti į šias aplinkybes, vertindama kiekvieno pažeidimo pobūdį ir sunkumą.

89. Komisija ginčija šiuos argumentus.

b) Vertinimas

90. Jurisprudencija nepatvirtina *Altice* teiginio, kad, jeigu vienu sprendimu skiriamos dvi baudos, būtina įvertinti kiekvienos iš jų proporcingumą⁶³. Taigi, atsižvelgiant į argumentus, kuriais Teisingumo Teismui siūlau remtis atmetant du pirmuosius apeliacinio skundo pagrindus, argumentas, kad *Altice* buvo nubausta du kartus už tą patį elgesį, turi būti atmestas⁶⁴.

91. Pagal Reglamento Nr. 139/2004 14 straipsnio 2 dalį didžiausios baudos negali viršyti 10 % įmonės bendros apyvartos. Komisija nurodo, kad jos bendrovei *Altice* skirtos baudos sudarė 0,5 % šios bendros apyvartos per metus iki ginčijamo sprendimo priėmimo. *Altice* neginčija Komisijos sprendimo atsižvelgti į šį aspektą vertinant baudos proporcingumą pagal atgrasymo reikalavimą tikslumo arba svarbos. Akivaizdu, kad ankstesnės baudos už panašius pažeidimus neturėjo bendrovei *Altice* pakankamo atgrasomojo poveikio, todėl jos argumentas, kad gerokai didesnių baudų skyrimas yra neproporcingas, turi būti atmestas. Be to, Komisijos sprendimų priėmimo praktika negali būti teisinis pagrindas skiriant baudas konkurencijos srityje⁶⁵.

⁶² 2020 m. kovo 4 d. Sprendimas *Marine Harvest / Komisija* (C-10/18 P, EU:C:2020:149, 115 punktas).

⁶³ 2019 m. balandžio 3 d. Sprendimas *Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie* (C-617/17, EU:C:2019:283, 38 ir 39 punktai).

⁶⁴ Žr. šios išvados 14–27 punktus, ypač 20 punktą ir 2020 m. kovo 4 d. Sprendimą *Marine Harvest / Komisija* (C-10/18 P, EU:C:2020:149, 116 punktas).

⁶⁵ Pagal analogiją žr. 2007 m. birželio 7 d. Sprendimą *Britannia Alloys & Chemicals / Komisija* (C-76/06 P, EU:C:2007:326, 60 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

92. *Altice* argumentas, kad Bendrajam Teismui nepavyko „užtikrinti baudų proporcingumo“, yra akivaizdžiai nepagrįstas dėl dviejų priežasčių. Pirmą, skundžiamo sprendimo 332–349 punktuose įvertintas *Altice* argumentas dėl baudų neteisėtumo atsižvelgiant į proporcingumo principą. *Altice* neginčija nė vieno šio vertinimo elemento, išskyrus 343 punktą⁶⁶. Antra, Bendrasis Teismas, naudodamasis savo neribota jurisdikcija, prašymą sumažinti baudą vertino atsižvelgdamas į *Altice* argumentą dėl proporcingumo principo pažeidimo. Naudodamasis neribota jurisdikcija Bendrasis Teismas pažymėjo, kad privalo „išnagrinėti bet kokią teisinį ar faktinį argumentą, kuriuo siekiama įrodyti, kad baudos dydis neatitinka pažeidimo sunkumo ir trukmės“, „atsižvelgdamas į visas bylos aplinkybes“, kad „nustatyt[ų] tokį baudos dydį, kuris būtų, atsižvelgiant į, kaip jis mano, tinkamus kriterijus, proporcingas ieškovės padaryto pažeidimo sunkumui ir pakankamai atgrasantis“⁶⁷. Iš to, kas išdėstyta, akivaizdu, kad Bendrasis Teismas, naudodamasis neribota jurisdikcija vykdyti baudų kontrolę, atsižvelgė į proporcingumo principą. *Altice* neginčija nė vieno konkretaus šios analizės elemento. Jos teiginys, kad Bendrasis Teismas kiekvieno pažeidimo nenagrinėjo atskirai, yra neteisingas faktiškai, nes jis nusprendė, kad lengvinanti aplinkybė taikoma tik baudai už Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies pažeidimą.

93. *Altice* tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 308 punkte iškraipomas jos teiginys, jog vertindama kiekvieno pažeidimo pobūdį ir sunkumą Komisija turėjo atsižvelgti į tai, kad *Altice* pranešė apie sandorį ir pasiūlė išsipareigojimus prieš pasirašydama APS. Kadangi *Altice* nepateikė jokios kitos informacijos arba teisinių argumentų šiai tariamai klaidai pagrįsti, jos nurodytas pagrindas neatitinka Teisingumo Teismo keliamų reikalavimų ir remiantis tuo turi būti atmestas⁶⁸.

94. Atsižvelgdamas į visa tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui atmesti apeliacinio skundo šeštąjį pagrindą, taigi, ir visą apeliacinį skundą.

IV. Bylinėjimosi išlaidos

95. Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 ir 2 dalis, siejamas su jo 184 straipsnio 1 ir 2 dalimis, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė.

96. Kadangi *Altice* pralaimėjo bylą, o Komisija prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas, *Altice* turi būti padengti savo ir Komisijos šioje instancijoje patirtas bylinėjimosi išlaidas.

97. Pagal Procedūros reglamento 140 straipsnio 1 dalį, siejamą su jo 184 straipsnio 1 ir 2 dalimis, į bylą įstojusios valstybės narės ir institucijos pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

98. Taigi Taryba turi padengti savo bylinėjimosi šioje instancijoje išlaidas.

V. Išvada

99. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui:

– atmesti šį apeliacinį skundą,

⁶⁶ Žr. šios išvados 86 punktą.

⁶⁷ Skundžiamo sprendimo 350, 354, 355 ir 363 punktai.

⁶⁸ Žr. šios išvados 47 punktą.

- nurodyti likviduojamai bendrovei *Altice Group Lux Sàrl*, buvusiai *New Altice Europe BV*, padengti savo ir Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas,
- nurodyti Europos Sąjungos Tarybai padengti savo bylinėjimosi išlaidas.